

KIRJOITA NÄKY

Habakuk 2:1-4

1. Minä seison vartiopaikallani, asetun varustukseen ja tähytän nähdäkseni, mitä Hän minussa puhuu, mitä vastaan, kun minua nuhdellaan.
2. Herra sanoi minulle: "Kirjoita näky ja piirrä se selvästi tauluihin, niin että juoksee, joka sen lukee.
3. Näky odottaa vielä aikaansa, mutta se rientää määränsä päähän, eikä se petä. Jos se viipyy, odota sitä. Sillä varmasti se toteutuu, eikä se myöhästy.
4. Sen kansan [kaldealaisten] sielu on kopea eikä suora. Mutta vanhurskas on elävä uskostaan.

Tieto ei muuta ihmistä

Suomalaisessa kulttuurissa levisi taka vuosina käsitys, jota pidetään edelleen lähes itsestäänselvyytenä: "Informaation, tiedon jakaminen, vaikuttaa ihmisten käyttäytymisen ja toimintaan." Taustalla on tietenkin yleishumanistinen käsitys siitä, että ihminen on pohjimmiltaan hyvä ja riittävän haastava tieto panee ihmiset toimimaan näiden haasteiden mukaan. Mutta niin lehdistön kuin sähköisten tiedotusvälineiden sisältämä tämän hetkinen tieto- ja informaatiotulva onkin käytännössä johtanut pitkälle päinvastaiseen tulokseen. Ihminen ei enää motivoidukaan ja lähdekään liikkeelle saamansa informaation pohjalta, vaan pikemminkin on passivoitunut, muuttunut sivustakatselijaksi, syrjästä seuraajaksi. Hän saattaa kyllä innostua keskustelemaan ja väittelemään kuulemastaan uudesta, mutta hän pitää aina sopivaa etäisyyttä informaation sisältöön.

Paavalin ajan Ateenan filosofit käyttäytyivät hyvin samalla tavalla. Heistähän Raamattu kertoo: "Ateenalaisilla ja siellä oleskelevilla muukalaisilla ei kenelläkään ollut aikaa muuhun kuin uutta puhumaan ja uutta kuulemaan." (Apt 17:21) Paavalin julistama evankeliumi kiinnosti heitä uutena tietona, mutta enemmistö ei antanut sen koskettaa sisintään. Niin pian kuin tieto oli suodatettu oman filosofian silmälaseille, se sivuutettiin - ei siis välttämättä torjuttu, vaan pikemminkin naurettiin ulos. Kun se sitten oli muuttunut vanhaksi tiedoksi, se samalla vanheni heidän mielissään ja saatettiin työntää mappiin Ö.

Tämän päivän suomalainen ottaa kyllä tietoa ja informaatiota edeltäjäpolviaan huomattavasti enemmän vastaan, mutta hän valikoi sen joukosta vain sellaisen, minkä hän haluaa kuulla, nähdä tai lukea. Muu saa ikään kuin solua hänen ohitseensa. Hänen suodattamansa tieto kyllä vaikuttaa hänen toimintaansakin sikäli, kun se on riittävän voimakasta tai koskettaa hänen välittömiä etujaan tai turvallisuuttaan.

Mikä on nyt sitten kristillisen lehden tai kirjan rooli tässä tiedon meressä? Kristillinen julkisuus vaikuttaa määränsä puolesta lähinnä hyttysen ininältä valtameren tyrskyissä. Hurskaasti saatamme todeta, että laatu on määrää tärkeämpi. Mutta vertaapa mielessäsi esimerkiksi Hesaria, jonka painos on pitkälti yli 400 000 Uuteen Tiehen, jonka painos on kieppunut jo pitkään 10 000 kieppeillä. Hesari on joka suhteessa jumalaton ja antikristillinen lehti perusasenoitumiseltaan. Olemmeko sellaisessa taistelussa, että heti lähtökohtatilanteesta meidän on pakko myöntää, että häviämme kilpailun auttamattomasti.

Jos tilanne olisi sellainen, niin Paavalikin olisi ymmärtänyt pysyä omassa lestissään telttojen tekijänä, eikä olisi lähtenyt haihattelemaan Rooman valtakunnan tiedon tulvan

markkinoille. Hän tiesi millaiseen maailmaan hän lähti marssimaan. Mutta hän yhdessä alkuseurakunnan kanssa valloitti Rooman valtakunnan - niin jopa sen pääkaupunkia myöten.

Itse asiassa tilanne, jossa Habakuk sai sanomansa Herralta oli hyvin saman tyyppinen. Ylpeä kaldealainen kansa oli saanut Israelin valtansa alle. Vääräys ja synti rehoitti. Tilanne näytti toivottomalta ja jopa profeetta oli joutunut syvän sisäisen hämmennyksen valtaan, kun hänestä Jumalan väliintulo kansansa hyväksi näytti kohtuuttomasti viipyvän. Tällaisessa tilanteessa Habakuk asettuu ensinnäkin vartiopaikalleen, varustukseensa. Turvallisesta paikasta käsin hän lähtee katselemaan ja kyselemään Herran sanaa. Meille tuo turvallinen varustus on Kristuksen lahjavanhurskaus, jonka uskon kautta olemme saaneet ottaa vastaan. Oli edessä millinen myrsky tahansa, Kristuksessa oleva ihminen on turvassa pahimmalta: "Ei ole mitään kadotustuomiota niille, jotka ovat Kristuksessa Jeesuksessa." (Room. 8:1) Kun Habakukille annettu viesti oli: "Vanhurskas on elävä uskosta", hän asettui itse kaikkein ensimmäiseksi juuri tuon sanomansa antaman vanhurskauden suojaan.

Sanoman voima ratkaisee

Habakuk tiesi, että taistelussa ihmissieluista ei ole kysymys tiedon määrästä eikä tiedon laadusta vaan sanoman voimasta. Jumalan sanalla on voima murtaa kalliot, synnyttää uudesti kuolleet ja voima uudistaa väsyneet. Evankeliumi, sana ristiinnaulitusta ja ylösnoussesta Kristuksesta, on sanallinen viesti. Mutta se eroaa ratkaisevassa suhteessa kaikista muista sanallisista viesteistä, mitä tämä maailma on täynnä. Tavanomainen viesti kertoo jonkin tapahtuman tai viestittää jonkun asian, tahdon tai tunteen sisällön lähettäjältä vastaanottajalle. Jos viestin välitys onnistuu, vastaanottaja saa oikean kuvan tapahtuneista asioista tai esim. jonkun ihmisen asennoitumisesta häneen. Viestin perusteella hän voi ilahtua, masentua, voi lähteä toimintaan tai joutua pelon lamauttamaksi. Usein viesti ei vaikuta yhtään mitään, vaikka se ymmärrettäisiinkin oikein.

Vaikka evankeliumikin on sanallisesti kerrottavissa oleva viesti siitä, millainen Jeesus on, mitä Hän teki Golgatalla meidän hyväksemme ja miten Hän nousi kuolleista ja antaa jokaiselle syntinsä tunnustavalle anteeksiantamuksen ja iankaikkisen elämän, se eroaa ratkaisevasti kaikista muista viesteistä. Jumala lähettää nimittäin evankeliumin viestin mukana oman Henkensä sillä tavalla, että viesti ei jää vain ulkokohtaiseksi tiedoksi, vaan evankeliumin sanan välityksellä, sen sisällä ja sen kantamana tulee ylösnoussut Herra Jeesus Kristus elämäämme, sydämeemme asti ja alkaa vaikuttaa ja toimia persoonallisella tavalla ihmisen elämässä.

Evankeliumi ei siis ole vain viesti Jeesuksesta, vaan sen sisältämien sanojen sisällä persoonallinen Jeesus Kristus itse astuu ihmisen sydämeen. Evankeliumia ihminen ei tarvitse kuulla vain kerran, vaan jatkuvasti, sillä Vapahtajan ja Pyhän Hengen jatkuva työ uskoviin sydämissä uudestisyntymisen jälkeenkin tapahtuu ainoastaan ja vain siten, että he kuulevat ja ottavat vastaan Herran sanan, heidän ulkopuoltaan tulevan Herran sanan.

Masentunut ja sisäisen hämmennyksen vallassa oleva Habakuk tiesi, että hän itse tarvitsisi ennen kaikkea Herran Sanan, voidakseen sitten jatkaa profeetan tehtävässään. Siksi hän asettui vartiopaikalleen, turvalliseen paikkaan, Jeesuksen vanhurskauden suojaan, tarkkaamaan ajan hyökyjen syöksymistä valittua kansaa vastaan. Hän sai näyn

muodossa evankeliumin sanan: "Kopean kansan raastaessa ja repiessä valittua kansaa, vanhurskas elää uskosta." Vanhurskaan elämä on varman päällä, koska Hänen turvansa on Kristuksen lunastustyö. Hän saa myös myrskyjen keskellä elää Kaikkivaltiaan varjossa. Jumala itse vastaa, että Hänen suunnitelmansa toteutuu.

Uskonvanhurskauden voitto

Mutta tämä ei merkinnyt sitä, että uskosta vanhurskautettu Habakuk olisi saanut jonkinlaisen luvan vetäytyä tiedon meren kamppailun ulkopuolelle. Päin vastoin. Hänelle annettiin tehtävä kirjoittaa näky uskonvanhurskauden voitosta niin suuriin tauluihin, että juoksija ja erittäin kiireinen ihminen saattoi sen lukea ja ottaa vastaan. Tämän päivän tilanteessa se tarkoittaa sen asteen nähtävyyttä, mitä valtateiden varrelle pystytetyt 120 km/h ajavien autoilijoiden silmiin piirtyvät valomainokset edustavat.

Tarvitaan siis kaksi asiaa: Evankeliumin lyhentämätön julistus (evankeliumi, koko evankeliumi ja ainoastaan evankeliumi). Toiseksi sen on näytävä niin selkeästi, että ohikulkija - ihminen, joka ei vasta vasten tule sitä kuulemaan, voi lukea sen. Kirjoitus tarvittiin siksi, että Habakukilta ei riittänyt voimavaroja käydä viestiä jokaiselle yksitellen kertomaan. Näyn piti kuitenkin olla siinä muodossa, että yksityinen juoksija sen luettuaan tajusi, että kysymys ei ollut jostakin massatiedotteesta, vaan sanomasta juuri häntä varten.

Mitä tänään merkitsee sanoma, jolla itsellään on voima pelastaa ihminen, ja taulu, josta sen voi kiireessään lukea? Eikö lehti ja kirjallisuustyötä ja myös AV ja massatiedotusvälineiden käyttöä kaikilla tasoilla sanomasta tinkimättä. Mutta aina siinä muodossa, että yksi ohikulkija voi ajan myrskyissä löytää uskon vanhurskauden Kristukselta.

Esimerkkejä lähetystyön näkökulmasta

Japanin työssä kysytään joskus paljon kärsivällisyyttä, mutta Herran sana kantaa ajallaan hedelmää. Toisen esimerkin asiasta sain pian Japaniin saavuttuani. Asakon ja Tomion asuntoon, jossa majailin, tuli kylään vanha ystävämme, liikuntavammainen Kumiko Konishi, Yoshinogawan seurakunnan jäsen. Hänet toi autolla kaksi rouvaa, joista toista en aluksi tuntenut. Hän esittäytyi: "Olen Sakaguchi ja olen tavannut sinut aikaisemminkin." En mitenkään saanut mieleeni, missä ja milloin se olisi tapahtunut. Lopulta hän selitti ja jostain muistilokeroista asia palautui mieleeni. Hän kertoi tähän tapaan:

"Noin 15 vuotta sitten tulin käymään Yoshinogawan kirkon eteiseen. Silloin lainasit minulle hengellisen kirjan. Luin sen. Tullessani palauttamaan sitä lainasit minulle seuraavan kirjan. Näin kävin ainakin 10 kertaa kirkolla tutkimassa kirjahyllyä ja lainaamassa aina uusia kirjoja. Kerran muistan tullessi lainapuuhiin kesken jumalanpalveluksen. Kurkistelin vähän, mitä kirkossa tapahtuu, mutta en rohjennut tulla mukaan. Lukemani kirjat jättivät minuun kuitenkin sellaisen siemenen, että kaksi vuotta sitten minut kastettiin. Olen nyt Yoshinogawan seurakunnan jäsen." Jumalan myllyt jauhavat hitaasti, mutta varmasti!